

Szöllősi Mátyás

Aktív kórterem

A tágas kórteremben
nyugszunk, ízlelgetjük a várakozást.
A valódi mozgás kiváltság joga – –
nekem mégsem öröm az öröm.

Túlélők vagyunk, akiknél a fogyás megkezdődött.
Mikor ötödik társunk vért hányt,
az nemcsak szájizünket bolygatta meg.
Tiltott mezőre lép, aki a kórteremben
félelmet okoz.

Legnehezebbek a szagok.
Közös helyiségben közös ocsmányságok.
Magyarázkodásnak nincs helye.

Sóvárognak utánad, ha a folyosón lebzszel.
Cél vagy és egyben eszköz.
Érdeklődésük fiatalságod felé
legalább őszinte:
te még nem a halállal játszol,
és ez gyűlöletük alapja.
Mert te vagy az egyetlen, aki még
testileg fel tudod venni a versenyt
az élőkkel.

Az esti szezon mozgalmas
a köréd épített gyásszal és öregséggel.
Két ágytál. Hét egység vér. Egy katéter.
Apró dolgokon osztozik az élet.

Rajzás

Semmi köze a nőkhöz.

Egy fertőzött testrésztől
akár egy kapcsolat is megrohadhat.
Egyre inkább nem hagyja aludni:
„Míg ő altatókkal pihen ki engem,
én lassan visszasírom a megszokást.”

Semmi köze a nőkhöz.

Talán mégiscsak a test
az egyetlen szövetségesük.
Fáradtságos dolog küzdeni azért,
hogy azt az embert találják esténként,
akit valaha már ismertek,
és valljuk be, a próbálkozás
becsülendő dolog.
Bár ölében végül nem találnak vigaszt.

A rajzás megindul ugyan,
de a terményt már lepusztította más.
Hogy viselné el, hogy az éhező szájak
csak húst akarnak?

„Ez rád volt a leginkább érvényes;
gyermekien őszinte voltam,
de mentséget mégsem találni rám.
Mikor mellém feküdtél,
azt még egyszerűnek éreztem.
Azonban ahogy a semmiből
egyszer csak lejjebb nyúltál
és megfogtad a nemi szervem;
akkor éreztem, hogy nyomorult vagyok.
Mert nem tudlak kielégíteni.
Nincs hozzá erőm.
Ha egy ilyen helyzetben hozzád
élnék, megmutatkozna gyengeségem;
nem a test választja a kockázatot,
csak eszközként asszisztál.

Gyere le erről a drogról. Rólam.”